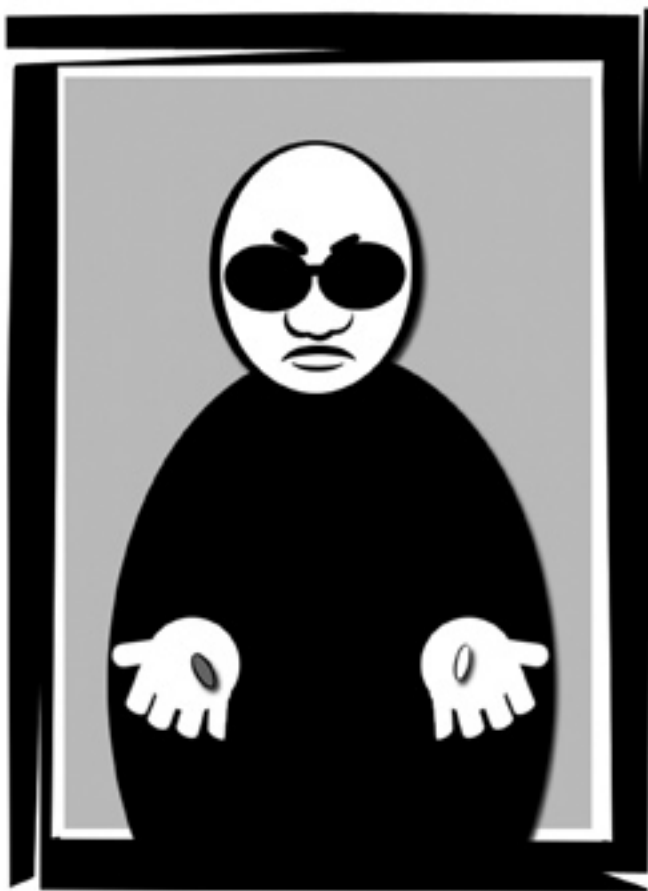

Християнското Всеоръжие

"Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден, и, като надвиете на всичко, да устоите" (Еф. 6:13).

Препасани с колана на истината!

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Еф. 6:14

В разтърсващия филм „Матрицата“, Морфей предлага на своите ученици да изберат между червено или синьо хапче. Едното хапче разкрива истината относно Матрицата, която използва човешките същества като източник на енергия за машините, като създава един виртуален свят, в който свободата и реалността съществуват само извън Матрицата.

Сайфър, един от групата на Морфей, избира хапчето, което му позволява да се върне в Матрицата, като разменя реалността за света на своите фантазии.

Всеки един трябва да реши какво е истина за неговия живот. Изборът, обаче, може да няма нищо общо с абсолютната истина. Фактът е, че всеки от нас ще избере истината, чрез която желае да живее.

Изборът на човешката истина може да има ужасни последици: злото на робството, апартейд, холокост, и геноцид между съседи в бивша Югославия. Личната истина може да подкрепи вярванията на една истинска религия, една истинска църква, една истинска геноминация, и един истински списък от доктрини - ограждайки ни с дебелия стена на изключването, отделяйки ни от останалото човечество.

**Тук Оракула може да
помогне.**

Ефесяни 6:14 ни кани да застанем твърди, препасани с колана на истината през кръста. Въпросът е: Каква е вашата истина? Как да разбера, че съм препасал правилния колан? За щастие има няколко насоки, които ще ни помогнат.

Първо, нуждаем се от информация. Както Морфей сподели нова и шокираща информация със своя ученик, Нео, така и Библията разкрива тайните на душите ни. Но, понякога информацията може да бъде съкрушаваща, обръкваща, предизвикваща конфликт или изглеждаща дори глупава. Тук може да помогне Оракула.

Оракулът се появява, за да ни разведе в градината на знанието. Оракулът се присъединява към нас в тази градина и ни помага да се учим, тренираме и да търсим своя избор по нашата духовна пътека. Оракулът дава яснота, разграничава догмата на доктрините от смислената вест, като ни помага да намерим абсолютната истина.

Ное имаше своя Оракул, а ние имаме нашия: Исус.

След срещата си с центуриона, Исус възкликна: „Истина ви казвам, нито в Израеля съм намерил толкова вяра“ (Матей 8:10). Войникът не беше евреин; нито беше църковен член. Всъщност той беше един от омразните неприятели, римлянин. Нашата фантазията ни помага да изберем кого да обичаме, докато Исус ни запovedва да обичаме дори тези, които отблъскват.

Червеното или синьото хапче избираме? Ако следваме Исус ще открием къде ще ни заведе. Пътят е неравен и вълнуващ, така че нека се запашем с колана на истината!

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Йоан 14:6; 18:38; Рим. 1:16,17; 1Кор. 1:30; Еф. 6:10-18; 1Сол. 5:8

Една провинциална църква, покрай която минавам на път за града, има следния надпис: „Отворено между Великден и Рождество“. Докато пиша сега, Великден точно е отминал. За теб, читателю, Рождество е следващата седмица. В края на своето писмо до Ефесяните, Павел ги хвали, хора, които са християни точно като вас. „Поздравления! Вие достигнахте до тринадесетата събота без да си изгубите съботно-училищния урок за това тримесечие!“

„Но“, предупреждава Павел, „продължавайте с предпазливостта“. Врагът не е отслабил своята защита. В минутата, в която свалите меча си, или (като Голият) повдигнете шлема си, той ще удари незащитената част от тялото.

Като добър пастор, Павел се радва, със своите обърнати към вярата, в басейна за кръщение. Но докато сме още мокри, той ни предупреждава, че ще дойдат изпитания. След това пастор Павел изброява нещата, от които се нуждаем, за да защитим себе си и да победим тези изпитания.

**Една тухла, падаща от
скелето два етажа по-
нагоре, падна на главата му
и отскочи.**

„И не използвайте само една или две от тези защити“, настоява Павел. „Носете ги всичките!“

Колана на истината (Йоан 14:6; 18:37,38; Еф. 6:14)

„Какво е истина?“ Пилат пита Исус, но си тръгва без да дочака отговора. Когато Исус каза, че е дошъл да донесе истина за този свят, Пилат трябваше да Го е счел за безнадежно наивен.

„Всичко е относително!“ Така ще отговори съвременният секуларен свят на Пилат - освен злото. Убийството на невинни деца е винаги погрешно. Замярсяването на околната среда нанасява всички ни. Страданието трябва да бъде облекчено. Докато повечето хора отричат „абсолютната истина“, мнозина вярват в „абсолютното зло“.

Когато гледаме на Исус, виждаме противоположността на злото; не списък от доказани текстове или непогрешими доктрини, но възлъщение на доброто: „любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милост, милосърдие, вяност, кротост, себеобуздание“ (Галатяни 5:22,23).

Бронирания нагръдник на правдата (Ис. 59:12-17; 1Кор. 1:30,31).

Потупвате се по гърба, нали? *Изучавам съботния си урок всяка седмица, вярно посещавам църквата, служа по време на обряда на смирението* - Когато погледнем на себе си, не изглеждаме толкова зле. Но когато погледнем на Исус, можем да видим, че сме преувеличили дребните неща и сме пропуснали важното. (Виж Исая 59).

Ако ще се хвалим, пише Павел на коринтяните, Бог ни е дал нещо, с което да се хвалим. Модерното християнство използва фразата „Христовата греха на правда“, но Павел я нарече нагръдник.

Бегачите с благовестието на мира (Ис. 52:7; Рим. 10:14,15).

„Колко са прекрасни върху планините нозете на онзи, който благовестува, който проповядва мир! Който благовестува добро, който проповядва спасение! Който казва на Сиона: Твоят Бог царува!“ (Ис. 52:7).

„Как, прочее, ще призават Този, в Когото не са повярвали? И как ще повярват в Този, за Когото не са чули?“ (Рим. 10:14).

Преди да служат на Божието спасение в службите в светилището, Мойсей и Аарон измиваха ръцете и нозете си (Изход 40:31). Преди да напусне Своите ученици, Исус изми нозете на всички тях. В Ефесяни нозете на войника са посветени на евангелието и защитени от мира на Исус.

Ние сме странни войници, отиваме, не за да воюваме, но за да занесем мир и добри новини. Тичаме през територията на врага, понякога и през долината на мрачната сянка. Но знаем, че Той тича до нас.

Щита на вратата (Рим. 1:16,17).

Посветен августински монах, Мартин Лутер изкачва Пилатовата стълба в Рим на нозе и колене, като шепне Господната молитва на всяко от 28-те стълпала. Той се е молел за спасението на душата на своя дяло. „Но“ вече изкачил стълбата той се запитал „кой знае, че е така?“¹

Осем години по-късно на една периодична среща на августинските монаси, Лутер спори: „Не е праведен този, който е направил много, но този, който без да върши, вярва силно в Христос“.² Вратата в погрешното бързо става щит на швейцарското сирене. Като тази на Лутер, вратата на много млади християни е основана на суверие водещо до страх, на себедисциплина водеща до обезкуражение, и на това, което други хора им казват. Това води до горчиво робство. Но вратата в Божията благодат и Неговото желание да прости нашите грехове носи оптимизъм, благодарност и положителен стил на живот.

Вратата, казва авторът на Посланието към Евреите „е давана твърда увереност в оня неща, за които се надяваме“ (Евр. 11:1). Вратата е ума, който казва на сърцето „Не се притеснявай. Той е способен“. Тя е сърцето, което казва на ума „Не се съмнявай. Твоят Отец те обича“.

Шлема на спасението (Гал.2:20; 1Сол. 5:8-10).

Моят братовчед излезе от предната врата на един строеж, носейки товар, когато една тухла, падаща от скелето, два етажа по-нагоре, падна на главата му и отскочи. Той се отърси и продължи да върви.

„Това момче има твърда глава!“ казаха другите работници.

Трябва да кажа, че той носеше на главата си предпазен строителен шлем.

Добрата новина за войника, който се приготвя за участие в битката, е че войната вече е била спечелена! Връзът е победен; нашият герой е побеждаващ (Гал. 2:20). Както Павел обяснява това на солунците, ние имаме увереност.

Сатана може да хвърли всичко, което иска, по нас. Тухлите му само отскачат от шлема на спасението!

КАК МИСЛИТЕ?

- 1.Какво прави колана или пояса? Как истината върши същото нещо?
- 2.Каква е разликата между греха на правда и нагръдник? Бегащите на евангелието защитно или нападателно оръжие са?
- 3.Как може да се използва щита за защита? Не трябва ли да използваме вратата по подобен начин?

1.Мартин Брехт, „Мартин Лутер: неговият път до Реформацията“ (Минеаполис: Фортрес Прес, 1985), стр. 103.

2.Харолд Дж. Грим, „Писанията на Лутер; Кариерата на реформатора“ (Филадельфия: Фортрес Прес, 1957), т. 31, стр. 55.

СВИДЕТЕЛСТВО

1Пет. 5:8, 9

„Не трябва да има никакъв компромис със силите на тъмнината. Всеки един по отделно трябва да изпълни дължността си. Ако не враждуваме с принца на тъмнината, змията, той ще се увие около нас и силите ни; отровата му е в сърцата ни. Всички, които се нареждат под оцапаното с кръв знаме на Принца на Живота ще считат съответно Сатана за свой противник, и в Божията сила ще му се противопоставят като смъртен враг. Те ще вземат шлема на спасението и меча на Духа, който е Божието слово. И какво ще направят те, за да имат предимство? „Молещи се в Духа на всяко време с всякаква молитва и молба, бидейки бодри в това с неуморно постоянство“ (Еф. 6:18)... Трябва да бъдем бързи да различаваме опасността. Трябва да видим омразния характер на греха и трябва да го изхвърлим от душата. Изпълнителите на словото знаят, че в Исус има сила, която става тяхна чрез вяра. Те са облечени в правда, която Бог ще приеме, защото е правдата на Христос. Облечени в това Божие всеоръжие, небесните доспехи, те успешно устояват на хитрините на

**„Можем да посрещнем
всяко влияние и чистотата
ни да остане неопетнена“**

змията. Нито една душа няма дори момент за губене... Грижата за вечността е от достатъчно значение, за да има първенство пред каквото и да е друго начинание. „Какво трябва да направя, за да се спася?“

трябва да бъде големия и сериозен въпрос, който да си задаваме сега“.¹

„Самите конфликти и пречки, които срещаме, трябва да ни направят по-силни и да затвърдят вярата ни. Не трябва да бъдем разклащани, като тръстика от вятър, от всяко минаващо влияние. Душите ни, стоплени и укрепени от истините на евангелието, освежени от божествената благодат, трябва да се отворят и разширят, и да разпръснат своя аромат и върху другите. Облечени в цялото всеоръжие на правдата, можем да посрещнем всяко влияние и чистотата ни да остане неопетнена“.²

„Тези, които поставят себе си под Божия контрол, за да бъдат водени и ръководени от Него, ще схванат постоянната нишка от събития, определени от Него да се случат. Вдъхновени от Духът на Този, който даде Своя живот за живота на света, те няма повече да стоят в неспособност, сочещи на това, което не могат да направят. Като облекат небесното всеоръжие, те ще излязат на битката, с желанието да работят и рискуват за Бога, знаейки че Неговото всемогъщество ще задоволи нуждите им“.³

КАК МИСЛИТЕ?

Защо да облечаме всеоръжието, ако не желаем да се включим в битката? Как можем да влезем в битката срещу греха без да си навлечем твърде много опасности?

1. В небесни места, стр. 48.

2. Свидетелства към църквата, т. 4, стр. 556.

3. Пак там, т. 7, стр. 14.

Срамувате ли се от обувките си?

ЧЕРНО НА БЯЛО

Рим. 1:16,17; 2Кор. 5

„Защото не се срамувам от благовестието [Христово]; понеже е Божия сила за спасение на всекиго, който вярва, първо на юдеина, а после и на езичника“ (Рим. 1:16).

Веднага след като разкри Себе Си на ревностния млад фарисей, Господ обявя, че Савел - повече познат като Павел - е Негово избрано средство за занасяне на името Му и на евреите и на езичниците (Деян. 9:15). Бог му даде непреодолимо желание да проповядва евангелието, особено там, където то още не е било чуто (1Кор. 9:16). Въпреки че мнозина повярваха в Христос чрез неговото проповядване, други не повярваха. Независимо дали считаха възкресението за глупост, или кръста за оскърбление, евангелието бе за тях нещо, от което те се срамуваха (1Кор. 1:22-25).

Поради преследването, което Павел преживя, докато проповядваше, за отбелязване е, че той съветва ефесяните да бъдат „с нозе, обути с готовност чрез благовестието на мира“ (Еф. 6:15). Защо благовестието е наречено „благовестие на мира“ и за какво то ни подготвя?

В евангелието Бог ни примирява със Себе Си. (2Кор. 5:18). Ние сме в мир с Него (Рим. 5:1). Чрез живота, смъртта и възкресението на Христос, биват изцелени нашите най-съществени взаимоотношения. Нашето високомерие и себеоправдание, които са предизвикали такъв конфликт в нашите междуличовешки взаимоотношения, са заменени от смирена благодарност към един Бог, Който иска да ни възстанови от нашето безнадежно състояние. Сега сме свободни - дотолкова, доколкото това е възможно - да „живеем в мир с всички“ (Рим. 12:18).

Нашият новооткрит мир ни подготвя да останем твърди, когато хора или обстоятелства се опитват да ни върнат в нашите разрушителни навици. Когато ситуацията го изисква, на нас ни се дава бързина, така че да можем да отбягваме „младежките страсти; и заедно с тях, които призовават Господа от чисто сърце, следвай правдата, вярата, любовта, мира“ (2Тим. 2:22).

Но подготовката на евангелието има по-широки приложения. Във и извън сферата на нашите съществуващи взаимоотношения има други, които преживяват същото отделение от Бога, същата борба в човешките взаимоотношения, същото отчаяние, същото робуване на себе си, както и ние сме имали. За тях „от Христова страна сме посланици, като че Бог чрез нас умолява; молим *ви* от Христова страна, примирете се с Бога, Който за нас направи грешен Онзи, Който не е знаел грях, за да станем ние чрез Него праведни пред Бога“ (2Кор. 5:20,21).

КАК МИСЛИТЕ?

Трябва ли да се срамуваме от нозете си преди да пожелаем да носим евангелски обувки? Какъв вид обувки са те? Официални? Обикновени? Спортни? Работни? Понякога стягат ли? Понякога чувствате ли се изкушени да ходите боси?

**Подготовката на
евангелието има по-широки
приложения.**

Неговото Всеоръжие, не нашето

ИМА КАК

Еф. 6:10-17

Преди да се установя като инженер, смених няколко професии, които изискваха употреба на защитно облекло. В строителството трябваше да нося шлем, ръкавици и защита на ушите. В работата ми в една фабрика за вафли работих с киселини и трябваше да нося гумени ръкавици, престилка и маска за лицето. Всеки ден имах задачи да изпълнявам, в които не бих могъл да оцелея без защитни съоръжения. По подобен начин всички ние имаме работа пред нас, в която няма да оцелеем без Божието защитно облекло.

„Тези, които обличат цялото Божие всеоръжие и отделят известно време всеки ден за размишление и молитва, и за изучаване на Писанията, ще бъдат свързани с небето и ще имат спасяващо и променящо влияние върху тези около тях“.*

Всеки ден трябва да започва със съзнателния ни избор да свържем себе си с Христос чрез истината, правдата, мира и вярата в Него и Неговото спасение. Трябва да се молим ежедневно, да размишляваме и да обличаме себе си в Божието всеоръжие. С Неговата вяра и с Неговия стремеж за разпространяване на евангелието, нозете ни ще бъдат бързи и Неговите думи ще разпръскват „променящо влияние върху тези около тях“.

Неотложността на образите на обличане на всеоръжието, подготвяйки се за

**Носенето на два шлема днес
няма да запази главата ви за
утрешните изпитания.**

изпитание или за работния ден, може да ни ръководи да мислим правилно относно това, как да използваме Божието всеоръжие. Нагръдникът на правдата, шлемът на спасението, щитът на вярата, словото на Бога

- всички те са свързани заедно с колана на истина. Всеки ден има своите изисквания и трябва да подготвяме себе си за тях ежедневно. Носенето на два шлема днес няма да защити главата ви за изпитанията утре.

Докато мислите за всеоръжието и за неговата употреба, важно е да помните, че то е Негово всеоръжие, а не ваше.

Всеки ден, когато умът ви е в най-добро състояние, подновявайте избора си да обличате Божието всеоръжие. Това може да има формата на молитва, песен, любим текст, прочетен обмислено, или псалм, който четете и повтаряте.

Редовно вземайте един елемент от Божието всеоръжие. Например, щитът на вярата. Представете си ситуация през деня, когато сте били въоръжени с Божия щит на вярата - Неговата вяра, не вашата - който ви дава сила да действате чрез Него.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Кога сте чувствали, че Божието всеоръжие ви защитава на работното ви място, въкъди, или на училище?

2. Всичко това звучи добре, но как можете да обясните факта - да имате все още лош ден, въпреки че сте следвали всяка една от трите точки в днешната част на урока?

3. Какво става, ако доведете тази метафора за всеоръжието до нейното логично продължение? Не са ли вярвали кръстоносците, че изпълняват Божията воля? Или дори неотдавнашните мюсюлмански терористи?

4. Ако обличането на всеоръжието наистина означава просто размишление, има ли значение как размишлявате, дали по християнски начин, или така както правят това будистите, или хиндуистите? Обяснете отговора си.

*Свидетелства към църквата, т. 5, стр. 112.

Правилното Всеоръжие за работата

МОЕЯТА ГЛЕНА ТОЧКА

1Царе 17

Аз съм вегетарианец. Бих искал да кажа, че аз съм избрал този начин на живот за себе си, но всъщност моите родители са ме отгледали така. Няколко пъти опитах месо, но просто не можах да прогължа да го ям, защото не съм свикнал с вкуса му. Младият Давид имаше подобна реакция, когато му бе дадена възможността да носи бойното въоръжение, което му даде цар Саул. В края на краищата той каза на царя: „Не мога да ги използвам, защото не съм свикнал“.

В Ефесяни 6 научаваме за друг вид бойно въоръжение - Божието всеоръжие. Интересното нещо свързано с това въоръжение е, че никога не може да го види, но ти знаеш, че го имаш, когато дяволът дойде при теб и не успее да пронизва сърцето, душата или ума ти.

Товара на Давид бе доста по-лек, когато той се отказа от тежкото въоръжение, което му предложи Саул и избра невидимото, но свършено Божие всеоръжие.

Някъде по средата на филма „Троя“, братовчедът на Ахил облича бойното въоръжение на Ахил и отива да се бие срещу Троя. Като вижда въоръжението на Ахил, принц Хектор от Троя предизвиква и убива войника, който мисли, че е Ахил.

**Ще бъдем разпознати
по въоръжението си.**

Ще бъдем разпознати по нашето въоръжение. Когато си сложим колана на истината, нагръдника на правдата, готовността на евангелието на мира, щита на вярата, шлема на спасението, мечта на Духа, и молитвата, хората ще искат да знаят кого представляваме.

След като Голиат бе убит, цар Саул искаше да знае кой е този малък, но побеждаващ младеж. Той попита: „Чий син си, младежо?“ Давид отговори: „Аз съм син на слугата ти Есей от Витлеем“.

Когато с вяра обличаме Божието всеоръжие всеки ден, първо от любов към Бога, а след това от любов и от навик, ние също ще печелим духовните битки. И всеки път, когато някой види нашите чудни победи, ще ни пита: „Чий син или дъщеря си ти?“ Нетърпелива съм да им кажа: „Аз съм дъщеря на Всеомогъщия небесен Бог“.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Ако „дрехите правят човека“, какво казва Божието всеоръжие (описано в Еф. 6:14-17) за християнина?

2. Какви други видове всеоръжие сме канени да носим в този свят?

ИЗСЛЕДВАНЕ

Еф. 6:10-17

С ДВЕ ДУМИ

Животът наистина е битка, а ние участваме в нея. Нашият Генерал ни е дал задачи в тази опасна територия на врага, която ние наричаме дом. Работата на Сатана започва в ума ни. Той е експерт в отклоняване на вниманието ни от това, което Бог иска - към това, което ние искаме. Бог ни е дал шлема на спасението - Божия план за нашето бъдеще - да ни пази в сигурност в Този, в Който сме и там където отиваме. Сатана се цели в сърцето - да удари там, където боли. Бог ни дава нагръдника на правдата, за да ни пази от греха, който покрива сърцата ни. Сатана използва лъжи, звучащи като истина, за да ни накара да не вярваме на Божията истина - и да мислим, че нашият път е по-добрият път. Бог ни дава колана на истината, за да не ни „хванат по бели гащи“. Бог ни дава щита на вярата, за да отблъснем яростната атака на съмнението от Сатана. Сатана се опитва да ни уплаши - или да ни обърка. Бог дава евангелието на мир - за да измести страха и да пази нозете ни в избрания от нас път. Нямаме лична сила срещу Сатана. Бог ни дава меч на Духа - Неговото слово - за да атакуваме нашия враг в Неговото име; и ни нарежда да останем спокойни и да наблюдаваме Божията мощна победа.

А ЗАЩО НЕ?

Преживейте разликата между това да бъдете подходящо обут и зле подготвен за терена. На единия крак обуйте памучен чорап и сандал - а на другия, вълнен чорап и туристическа обувка; или обуйте една удобна обувка за тенис, а другия крак да остане бос. Всеки път, когато нозете ви говорят за тяхното състояние, говорете на Бога да ви екипира, за да изпълните мисията си.

Сложете малък символ на вашето спасение във вашата любима шапка. Всеки път, когато си слагате или сваляте шапката, благодарете на Бога за своето спасение и Го молете да пази ума ви и да ви ръководи относно решенията ви в това време.

Изплетете колан от прежда, канат, конец, велурена нишка и др. (Вържете възел на около 12 инча от края на ширита. Сплетете нишките докато колана ви стане удобен на кръста ви. Вържете друг възел. Отрежете останалите нишки, като оставите около 12 инча в края. Ако искате завържете краищата на нишките; дори можете да сложите мъниста на нишките преди да ги завържете). На ум наименувайте всяка по-главна нишка от вашия колан с някоя важна истина от Библията, която има лично значение за вас; обсъждайте с Бога тези истини, докато плетете и докато носите колана.

Направете си щит на вярата като направите компилация от вашите любими песни на вярата. Пейте ги или ги свирете всеки път тази седмица, когато нещата вървят зле за вас и когато доверието в Бога внушава страх.

Вземете виртуални уроци по фехтовка. Меча на Духа (Божие слово) е единственото оръжие, което ни е дадено - цялата наша резерва за атака; всичкото наше официално въоръжение е защитно по естество. Може би ще поискате да запомните още няколко от любимите ви стихове на вярата, за да усилите атаката си върху врага.

Изгледайте филма „Последния самурай“ (2003), като обърнете внимание на ефекта от униформите и въоръжението - на войника и на врага. Помолете Бог да използва въоръжението, което Той ви дава, за да ви помогне да се усили вашата идентичност и да изпълните своето поръчение. Това не е непременно подходяща дейност за събота.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Вестта, Ефесяни 6 гл.Т
Корнелиус Райън, „Най-дългия ген“.